

BRÁNA

AKTUALITY BRANICKÉHO SBORU ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ

XII. ročník, číslo 11 - listopad 2006

ZÁPIS Z LISTOPADOVÉ SCHŮZE STARŠOVSTVA

- 1) Kontrola zápisu z minulé schůze staršovstva:
Staršovstvo děkuje za výborně připravené „ohlédnutí za letními tábory“ i za organizaci všech táborů a ostatních prázdninových akcí.
- 2) Hospodářské záležitosti:
 - Zd. Kučerová přečetla pokladní zprávu za říjen. Účelové sbírky byly odeslány. Do konce roku bude vykonána ještě adventní sbírka a 25/12 sbírka na bohoslovce. Napříště budou sbírky ohlašovány s dostatečným předstihem.
 - Staršovstvo vzalo na vědomí upřesnění již dříve odsouhlasené úhrady části poplatku, o jejíž slevu požádali účastníci dvou turnusů vodáckých táborů YMCA Braník. T. Bedrník informoval, že tato částka činí Kč 3.100,-.
 - Staršovstvo odsouhlasilo částku Kč 5.000,- na pomoc pro práci v dětském domově ve Vilšanech v Zakarpatské Ukrajině.
 - D. Bruncko navrhuje, abychom vybrali některý misijní projekt, který budeme pravidelně podporovat finančně i modlitbou. O konkrétních návrzích budeme jednat na lednové schůzi staršovstva.
- 3) R. Nývltová informovala o jednáních konventu, zvláště o výsledcích voleb dalších členů seniorátního výboru, poslanců na synod, členů JJ. Do pastýřské rady byla zvolena i J. Čierná z našeho sboru. Náš návrh na změnu CZ, týkající se předčitatelů kázání, byl přijat. Potěšující byla zpráva o obnovení práce ve sborech Hořovice a Sedlec-Prčice..
- 4) R. Černá informovala o presbyterní konferenci v Berouně, kde v hlavních referátech hovořili PhD. Jiřina Šiklová o posunu v chápání rodiny v naší společnosti a ThDr Jindřich Halama o manželství, rodině a teologii.
- 5) Staršovstvo jednalo o žádosti vietnamských bratří o zesílení ozvučení našeho kostela. S předloženým návrhem zatím nesouhlasí, ale k věci se vrátí později, až bude vypracován vyhovující projekt.
- 6) Mládež - J. Čierná (v reakci na návštěvu zástupců mládeže na minulém staršovstvu a na diskuse na sborové dovolené) otevřela otázku „Jak vnímáme potřeby mládeže?“ D. Bruncko informoval, že vznikla pracovní skupina (gama team), která se zaměří na zlepšení vzájemné komunikace mezi skupinami dorostu, odrostu a mládeže a zajistí kontakt těchto skupin se staršovstvem a naopak.
- 7) Vánoce – Vánoční hra bude 17. prosince od 14 a 16 hod. Na Štědrý den, jenž připadá na neděli, budou bohoslužby pouze dopoledne. Vánoční dopis napíše Aleš Hoznauer do příští schůze staršovstva, tj. do 11.12. Dopis rozešle I. Šubrtová.

- 8) J. Kučera předložil přehled možností zapojení internetu, který vypracoval M. Mazný. Staršovstvo souhlasí s pevným připojením internetu. Příští schůzi vybere z variant, které budou předloženy.
- 9) Po rekonstrukci osvětlení a zabezpečovacího zařízení byla zjištěna řada závad, jež budeme reklamovat. Budou znovu rozděleny klíče od kostela (zámek bude vyměněn). Všichni držitelé klíče budou instruováni o používání kódu.

Zapsala: R. Černá

**V NEDĚLI
12. 11. 2006**

BYLA POKŘTĚNA

**KRISTÝNKA
PLHÁKOVÁ**

25. listopadu se koná od 9 hodin velký úklid kostela

Pořadatelé prosí, aby ochotní pracovníci přišli v co největším počtu a pokud možno na delší dobu.

(poznámka redakce: odposlechnuto od hlasu lidu: určitě je lepší přijít na hodinu, než vůbec)

ROZHOVOR S BOHEM

O MODLITBĚ

Milí čtenáři,

ráda bych se s vámi podělila o své zamyšlení nad modlitbou. Na modlitbu lze totiž pohlížet a prožívat ji mnoha různými způsoby. V zásadě by však modlitba měla být rozhovorem s Bohem.

Především máme v modlitbě Bohu **děkovat**. Máme být vděční jak za konkrétní věci, které pro nás udělal, tak i za věci méně osobní - třeba za krásu stvoření. Vděčnost lze vyjádřit i chválou, zpěvem, nebo třeba tancem (pokud k tomu máte obdarování :-). A mám silný dojem, že právě vděčnost nás může přivádět do Boží blízkosti. Vždy je za co děkovat, i v té nejhorší situaci. Např. za to, že je v ní Ježíš s námi. 1Te 5, 16-18 *Vždycky se radujte, bez přestání se modlete, ze všeho díky činite; nebo to jest vůle Boží v Kristu Ježíši pro vás.*

V modlitbě máme Bohu předkládat naše **prosby**, hovořit s Ním o našich problémech - Fp 4, 6-7 *O nic nebuďte pečliví, ale ve všech věcech skrze modlitbu a poníženou žádost s díky činěním prosby vaše známy buďte Bohu. A pokoj Boží, kterýž převyšuje všeliký rozum, hájiti bude srdcí vašich i smyslů vašich v Kristu Ježíši.* Pro Ježíše není žádný problém příliš malicherný, pokud nás trápí, a naopak žádný není tak velký, aby si s ním nemohl poradit. S Ježíšem můžeme hovořit o všech našich strastech. A také se nám kvůli ničemu nevysměje, jemu se můžeme svěřit se vším. A máme prosit nejen za sebe, ale **přimlouvat** se i za druhé lidi (naše sourozence v Kristu i lidi nevěřící) a za věci veřejné (1Tm 2, 1-4).

Na modlitbách máme též Ježíši říci, co jsme udělali špatně. **Vyznat hříchy**. On nás od nich očistí (1J 1, 9). Hříchy nám totiž zabraňují v přístupu k živému Bohu. Hřích odděluje člověka od svatého Boha. Ale díky Kristově oběti můžeme být očistěni a smíme přicházet k Bohu.

Žd 10, 19-24 *Protože Ježíš obětoval svou krev, smíme se, bratří, odvážit vejít do svatyně cestou novou a živou, kterou nám otevřel zrušením opony - to jest obětováním svého těla. Máme-li tedy tak velikého kněze nad celým Božím domem, přistupujme před Boha s opravdovým srdcem a v plné jistotě víry, se srdcem očistěným od zlého svědomí a s tělem obmytým čistou vodou. Držme se neotřesitelné naděje, kterou vyznáváme, protože ten, kdo nám dal zaslíbení, je věrný. Mějme zájem jeden o druhého a povzbuzujme se k lásce a k dobrým skutkům.*

Z těchto veršů jasně plyne, že máme velikou výsadu. Smíme vejít za Bohem do **svatyně**. Ve starém zákoně směl až do svatyně vejít pouze vybraný kněz (velekněz - Žd 9,7) jednou za rok (např. Zachariáš Lk 1, 5-25) a přinášet oběť za hřích. Tam také kněží přijímali slovo od Hospodina. Ve svatyni svatých přebýval sám Bůh. A my máme tu

výsadu, že tam můžeme kdykoli a kdekoli. Díky Ježíši. Smíme přijít až k Bohu. Být s Ním. Naslouchat Mu.

Něco to ovšem stojí. Např. čas, odvalu. Stojí to čas našich modliteb, našeho hledání. Chce to mít touhu se s Ním setkávat. Bůh o to stojí. O každého. (Ostatně do každého vztahu, který má za něco stát, je třeba investovat.)

Při modlitbě by také nemělo jít o monolog. Že my si odříkáme svůj "telefonní" seznam proseb a díky a zavěšíme. Mnohem více má jít o **rozhovor**. I když jiný než s druhým člověkem. Je dobré dát Bohu možnost k nám promlouvat. A nepředstavujte si, že hned uslyšíte hlas z nebe (i když i to se může stát :-). Při ztišení při modlitbách může Bůh pracovat na našich srdcích, může je změkčovat. Může nás třeba napadnout nějaký verš z Bible, který přesně zapadá do naší situace. Může nás napadnout, jak něco udělat a po dalších modlitbách přijdeme na to, že je to přesně to pravé (tím nechci říct, že vše, co nás napadne při modlitbách, musí být nutně od Boha). Bůh mluvívá tichým hlasem, nevnučuje se, neřve na nás. Čeká, až my za ním přijdeme a budeme chtít slyšet. A určitě v tom hraje roli i trpělivost, vždyť třeba Mojžíš čekal na Sinaji šest dní, než k němu Bůh promluvil a dal Izraeli desatero. Ale stojí to za to. A přebývat v Boží blízkosti je asi nejhezčí věc, která nás může na zemi potkat. Vždyť právě v Boží blízkosti můžeme prožívat **pokoj** převyšující všeliký rozum lidský (Fp 4, 7 - viz. výše) (Je to něco podobného, jako když malé dítě může v klidu nabírat lásku od svých rodičů, když jim sedí přituleno na klíně.)

Také jsem hodně přemýšlela nad tím, kde a kdy je dobré se modlit. Mt 6, 5-8 *A když se modlíš, nebuď jako pokrytci. Ti totiž při modlitbě rádi postávají v synagogách a na nárožích ulic, aby se ukazovali lidem. Amen, říkám vám, že už mají svou odplatu. Ale ty, když se modlíš, vejdi do svého pokojíku, a když zavřeš dveře, modli se ke svému Otci, který je vskrytu. A tvůj Otec, který vidí vskrytu, ti odplatí zjevně. Když se tedy modlíte, neříkejte prázdná slova jako pohané. Ti si totiž myslí, že budou vyslyšeni pro množství svých slov. Nebuďte jim tedy podobní, protože vás Otec ví, co potřebujete, ještě předtím, než ho poprosíte.* Tak tady jsme nabádáni, abychom se modlili v **soukromí**. To je určitě velmi důležité. V soukromí má také člověk největší možnost plného soustředění. A celý oddíl je zaměřen hlavně proti tomu, abychom si z modliteb dělali nějakou zásluhu. Ostatně modlitba je tu spíše pro nás, pro naše dobro. (I když Hospodin o naše modlitby stojí.)

Ale je dobré se modlit i veřejněji, třeba v rámci rodiny, týmu, společenství, sboru (Mt 18, 19-20). **Společně** a nahlas. Přimlouvat se jeden za druhého, za lidi z okolí, společně děkovat. Je ovšem fakt, že při společné modlitbě dává člověk mnohem více nahlédnout druhým do svého nitra, ale zase to velmi prospívá jednotě a vzájemné lásce. Některým lidem to může dělat velké potíže (sama to dost dobře znám :-) modlit se nahlas před druhými, ale Pán Bůh našťástí hledí k srdci a ví, jací jsme a co můžeme zvládnout.

Je dobré se modlit denně (**bez přestání se modlete**). Je dobré si na to vyhradit čas. A člověk může začínat pozvolna - třeba 5 minut po ránu. A pak uvidí, že to za čas nebude problém a že to půjde samo i déle. A třeba ne jen jednou za den ;-).

K modlitbě můžeme využívat každou volnou chvíli. Když byly děti malé, moc času na modlitby nebylo. Naučila jsem se modlit se i při procházkách se psem, při mytí nádobí, nebo třeba v tramvaji. Ovšem chvíli ztišení v soukromí to nevynahradí.

Takže si myslím, že je možné se modlit kdykoli a kdekoli. Jen to chce mít správné motivy. Nedělat si z toho zásluhu, nebo něco, kvůli čemu mě mají druzí obdivovat.

A ještě jedna věc s modlitbou úzce spjatá. **Vyslyšené modlitby**. Tak předně - Bůh není "automat". "Vhodíme" modlitbu a vypadne nám splněné přání. Bůh je náš milující otec. A jako takový ví, co je pro nás nejlepší. A tak si můžeme být jistí, že naše modlitby slyší, ale že odpovědi na ně mohou být různé. Někdy "řekne" Bůh ano, někdy řekne počkej a někdy řekne ne. A i když se třeba dostáváme do situací, které jsou na první pohled zlé, tak i tyto situace si může Bůh použít k dobrému (Ř 8, 28 *Víme pak, že těm, kteří milují Boha, všechny věci napomáhají k dobrému*). Vždyť právě pomocí problémů a zkoušek člověk roste a dospívá. A také pak může pomoci druhým, kteří se dostanou do obdobné situace. A máme zaslíbeno, že na nás Bůh nedopustí zkoušku nad lidské síly, ale spolu se zkouškou nám dá i východisko (1K 10, 13).

Máme v něho pevnou důvěru, že nás slyší, kdykoli o něco požádáme ve shodě s jeho vůlí. A víme-li, že nás slyší, kdykoli o něco žádáme, pak také víme, že to, co máme, jsme dostali od něho (1.J 5, 14-15).

Tak také Duch přichází na pomoc naší slabosti. Vždyť ani nevíme, jak a za co se modlit, ale sám Duch se za nás přimlouvá nevyslovitelným lkáním (Ř 8, 26).

Klára Mazná

ROZHOVOR S ČLOVĚKEM

Redakci došel mail, jehož odesílatel - Luboš Pečeně - požádal, abychom uveřejnili jeho článek v Bráně. Žádosti vyhovujeme, i když nevíme, kdo je původním autorem, protože podobných dopisů koluje několik variant.

Odesílateli děkujeme. „Dopis“ by mohl doplnit předchozí příspěvek

DOPIS OD BOHA

Pozoroval jsem Tě ráno, když jsi vstával a doufal jsem, že si se mnou budeš chtít chvíli povídat, i kdyby to mělo být pouhých pár slov. Doufal jsem, že se mě třeba zeptáš na můj názor nebo mi poděkuješ za něco dobrého, co Tě včera ve Tvém životě potkalo. Ale všiml jsem si, že jsi byl příliš zaneprázdněný hledáním toho správného oblečení, které si máš dnes vzít na sebe.

Když jsi běhal po domě a chystal se, věděl jsem, že by se mohlo najít několik minutek, aby ses zastavil a řekl mi „ahoj“, ale nevyšlo Ti to. V jednu chvíli Ti vybylo čtvrt hodiny a neměl jsi nic na práci, jen jsi seděl v křesle. Pak jsem viděl, že jsi najednou vyskočil na nohy. Myslel jsem, že teď si chceš se mnou popovídat, ale Tys místo toho běžel k telefonu zavolat kamarádovi, aby ses dozvěděl nějaké nejnovější drby. Čekal jsem trpělivě celý den... Ale měl jsi tolik různých aktivit, že sis nenašel chvíli, aby ses mi s čímkoli sveřil.

Všiml jsem si, že před obědem ses rozhlížel kolem sebe, možná, že ses cítil rozpačitý mluvit tam se mnou, takže snad proto jsi nesklonil hlavu k modlitbě. Zahlédl jsi přes tři

nebo čtyři stoly nějaké přátele, kteří se mnou hovořili krátce před jídlem, ale Ty jsi to neudělal. Ale to je v pořádku. Do večera zbývá ještě dost času a já stále doufám, že si popovídáme.

Šel jsi domů a vypadalo to, že máš hodně věcí na práci. Když jsi jich pár udělal, zapnul sis televizi. Nevím, zda máš či nemáš rád televizi, vím jen, že ať tam běží cokoli, trávíš před ní denně spoustu času, o ničem nepřemýšlíš, jen si prostě užíváš program, který dávají. Trpělivě jsem čekal, zatímco ses díval na telku a večerel, ale opět sis na mě nevzpomněl.

Večer jsem viděl, že se cítíš už příliš unavený. Poté, co jsi popřál dobrou noc své rodině, padl jsi do postele a v ten moment usnul. To je v pohodě, možná jsi vůbec nezaznamenal, že jsem tam celou dobu s Tebou. Ale já mám mnohem víc trpělivosti než si vůbec dovedeš představit. Rád bych i Tebe naučil, jak být stejně trpělivý s ostatními.

Tolik Tě miluji... Každý den čekám na Tvé sklonění hlavy, modlitbu, myšlenku či kousek vděku z nitra Tvého srdce. Víš, je to těžké vést stále jen jednostranný rozhovor...

Hleďme, opět se probouzíš. Zase znovu na Tebe budu trpělivě čekat s ničím jiným než čistou Láskou. A s vírou, že dnes mi budeš moci věnovat trochu svého času. Měj krásný den!

Tvůj přítel - Bůh

ISLÁM A ZÁPADNÍ CIVILIZACE

8. listopadu se na Vinohradech konal diskusní večer na téma „Ohrožuje islám západní civilizaci?“ Večer uvedli patnáctiminutovými referáty Martin T. Zikmund, Dan Drápal a Odilo Ivan Štampach.

Jaké názory zazněly?

Zikmund:

Muslimové vidí na západě odpad od náboženství. Spotřební způsob života vnímají jako modloslužbu.

Islám jako náboženství západ neohrožuje – nebezpečím je vyvětralé křesťanství. Jen duchovně silné křesťanství může být partnerem muslimům a může světu pomoci. Musíme se zamyslet nad tím, čím my utváříme západní civilizaci, jejíž jsme součástí.

Drápal:

Křesťanství v západní Evropě je v krizi. Muslimové mylně považují Evropu za křesťanskou. Sekulární humanismus nechává lidi prázdnými – člověk je bytostně náboženský a potřebuje uctívat - vnitřní prázdnotu zaplní buď křesťanství nebo islám. Buď to bude pravý Bůh (ten, který dává svého Syna za lidi), nebo falešný bůh (který žádá smrt nevěřících). Islám je Božím soudem nad vyčpělým křesťanstvím.

Štampach:

- Globální civilizaci ohrožuje jakýkoliv fanatismus, který vede k extremismu. Nevěří tomu, že by islám byl Božím trestem (Bůh nechce zabíjet). Odlišnost náboženství nás neohrožuje (i islám hovoří o bohu milosrdném, Ježíš podle koránu je mesiáš,

prorok a boží posel, slovo boží, duch od boha, je na nebesích u boha a na konci věků přijde spasit svět).

- Jsou dvě možnosti: válka civilizací nebo dialog. Dává přednost dialogu. Občanský dialog musí vycházet z respektu odlišnosti. Dialog musí být rozhovor oběma směry: vydávat svědectví i naslouchat.

Cítíme se ohroženi – musíme zaujmout postoj: ostražitost a naslouchat.

V diskusi vystoupil i Václav Lamr s prohlášeními:

- Mohamed je falešný prorok (Mat. 24,24).
- Muslimové se chtějí dozvědět pravdu o křesťanství - musíme být připraveni předat evangelium.
- Bible je jediné zjevení o Bohu. Ježíš je jediná cesta (toto prohlášení vyjádřil V. Lamr i graficky - viz obrázek na titulní stránce Brány). Evropu ohrožují liberální teologové.
- Úloha českého národa je rozlišovat lidi – muslimy od ducha, který je svedl a vyhlašovat pravdu Páně.

Přesto, že celá diskuse byla velice smírná a bylo řečeno i mnoho pozitivního o islámu, vystoupil jeden diskutující s nařčením, že zde bylo útočeno na miliardu a čtvrt lidí na této planetě (muslimy) a že z toho, co slyšel, cítí nenávisť. Škoda. Kdo očekává nenávisťné jednání, najde je i v přátelském objetí.

Nutno říci, že přívětivá atmosféra po tomto prohlášení značně zhoustla a ztěžkla. Naštěstí se blížil konec setkání, takže lidé nemuseli zvyšovat hlas, aby si vyjasnili své pozice.

ŘČ

OHLÉDNUTÍ ZA LETNÍMI AKCEMI

Ti, kdo první listopadovou neděli zůstali po bohoslužbách v kostele, byli přímo zaplaveni nejen informacemi o neuvěřitelném množství letních sborových akcí, ale i valíciemi se vlnami a stékajícími kapkami deště. Ty tam jsou doby, kdy vedoucí jednotlivých táborů stačili během dvou hodin poreferovat o počtu účastníků, o počasí a výletech a ukázat pár fotografií. Dnes digitální technika vtrhla i do našich řad. A mladí ji plně využívají. Výstavu fotografií doplňují videoklipy a rafinovaně sestavené videonahrávky. Diváci se téměř snaží zachytit převracející se loďku, a málem vylévají vodu z bot při pohledu na opakující se záběry na vodu, stékající se střechy, pod kterou se početný štáb vedoucích úspěšně snaží vymýšlet „indoorovou“ činnost pro tábor nejmenších dětí.

Prezentace jednotlivých akcí – táborů pro malé děti, tábora Pecka, vodáckých táborů, přípravných vodáckých soustředění, putování po Rumunsku, sborové dovolené - probíhaly až do odpoledních hodin. Setkání ukončila divadelní hra „Tři veteráni“, kterou v létě hrála při svých zastávkách kočovná divadelní společnost. Skupinka ochotníků se

určitě cestou náramně bavila, ale nešlo jí jen o zábavu. Výtěžkem akce přispěla, stejně tak jako v minulých letech, hospicu v Malejovicích.

Při sledování této přehlídky si mohli přítomní poopravit přitakání rozšířenému názoru o zkaženosti dnešní konzumní společnosti, o sobcích, kteří nejsou ochotni ani hnout prstem bez nároku na tučnou odměnu, o znučené mládeži. Museli jsme obdivovat, kolik lidí se dobrovolně a rádo podílelo na společných akcích, a to nejen jako pohodlní konzumenti.

RČ

TAK TROCHU JINÉ VÍKENDOVÉ AKCE

Úplně na začátku bych se s vámi ráda podělila o část své představy fungujícího sboru. Z určitého pohledu si sbor představuji jako síť, kde má každý (křesťanství různě znalý) příchozí své místo. Pokud chci vědět něco víc o křesťanství, mám kam jít a někdo se mnou bude mluvit. Pokud mám malé děti, mám je kam poslat na dětskou biblickou a tak podobně. Když se koukám na braničský sbor, zdá se mi, že je na té síti několik bílých polí. (Zatím, mám naději, že se to změní ☺).

Jedno z takových bílých polí charakterizuje spolužák mého bratra, který rád pojede v létě s YMCA Braník na vodu, ale na mládež se už během roku pozvat nedá (zatím nechce jít do kostela). A hlavně pro takovou skupinu se zrodil nápad sportovních křesťanských víkendových akcí. O co se jedná? Jednou za měsíc pořádáme víkend, který je tematicky zaměřen na jeden sport (kola, horolezectví, voda, jeskyně...) a na jedno biblické téma (o čem je evangelium, odpuštění, svatost,...). Akce, na kterou se může jet každý mládežník vyřadit a na kterou může bez problému vzít i nevěřícího kamaráda/ku od 13 let výše. Zatím máme za sebou víkendy dva a za pár dní nás čeká třetí, listopadová voda nejen pro otužilce spojená s grilováním a pobytem u nás v Jizerkách na chaloupce.

První víkend jsem pojali jako recesi na dnešní důraz na hyper super outdoorové vybavení a nazvali ho příznačně – soc akce. Půvab tkvěl v tom, najít si to nejhorší oblečení, vykouzlit koženkový kuřík a staré brýle, zakoupit olomoucké tvarůžky a nikdy netrpět nedostatkem igelitek. Už samotná cesta na sraz pro mě byla bojovka, protože jsem „za socku“ jela už z domova. Na sobě jsem měla rozpadající se sako, sukni z hadru, špinavé potrhané tričko, pytlíky koukající z bot, prastarý batoh ověšený igelitkami a můj umouněný obličej krásilily hnusné brýle s dráty místo nožiček. Nesmrděla jsem, ale i tak si lidi v autobuse odsedli. Hrůza. Paráda, ohoz se zdařil. Rozhodně jsem byla protipól dnešního gotretxového trendu. A nebyla jsem sama. Málokdy jsem se tak nasmála a to nejen na srazu, ale i tehdy, kdy lidé začali vytahovat nejrůznější „vyčytávky“ od fialových svítících montérek, přes echt nechutný kulich. Putovali jsem po Kokořínsku, spali pod skalními převisy a užívali akorát dozrálých jablek a švestek. Počasí bylo parádní – nádherné babí léto.

O měsíc později, když jsme se vydali na kola na faru do Soběhrd, jsme se počasí báli daleko víc, a to především kvůli předpovědi: silný déšť bude střídán deštěm slabým. Naštěstí se milí meteorologové spletli, a v sobotu, kdy jsem vyráželi na celodenní výlet na kolech, se

předvedl podzim ve své plné kráse. Vyrázili jsem všichni společně, ale po několika kilometrech jsem se rozdělili na dvě skupiny (na ty, kdo se chtějí naprosto vyčerpat a na ty, kteří si spíš užívají krajiny). Po celodenní námaze jsme se večer potkali k vynikající večeři, programu o Boží blízkosti i divokosti a uzpívání a udiskutování jsem potom do noci hráli oblíbenou předváděcí hru Aktivitu. Ráno bylo příjemné tím, že do kostela to bylo ani ne 10 vteřin, takže nikdo se vstáváním nemusel příliš spěchat. Po kostele jsme dali ještě jedno nutné kolo Aktivit a hurá na kole na vlak a domů.

V současnosti náš tým (Pavel Měska, Štěpán Vávra, Marie Jelínková) připravuje nejen další víkendovky, ale i povánoční pobyt na horách a v létě přechod nějakého pohoří. O dalších akcích se určitě vyskytne v Bráně nějaký článek. Pokud chcete vědět víc nebo si prohlédnout fotky, navštivte naše webové stránky www.outdoor-action.eu, na kterých najdete všechny informace. A pokud máte někoho blízkého, komu by se s námi mohlo líbit, neváhejte dát vědět!

Marie Jelínková (dříve Drápalová)

TURISTÉ

Tak se zase hlásím s nabídkou výletu (nebo lépe krátké procházky) na listopad:

v neděli 26. 11. se po skončení bohoslužeb vypravíme do nedalekých Komořan a odtamtud po žluté značce lesem nahoru k obci Cholupice (na kraji letištní plochy je malá hospůdka, kde se můžeme ohřát talířem polévky nebo šálkem čaje). Pak bychom mohli sejít po okraji lesa k vodní nádrži a Modřanskou roklí dojít na modřanské sídliště k zastávce autobusů a tramvají (stanice Poliklinika Modřany). Trasu odhaduji na cca 8 km. Doporučuji vzít s sebou malou svačinu, dobré boty a pláštěnku: v listopadu se počasí rádo střídá, tak ať nás nepřekvapí nepřipravené.

Zdraví a těší se Lenka

Lide pochodumilný, dávej pozor a bedlivě sleduj, kdo zve na kterou akci! Asi budeme muset vymyslet rozlišující šifry. Už tu máme třetí skupinu, která se chce hýbat na čerstvém vzduchu:

Po stopách zakopaného psa

Celodenní výlet – sraz: **sobota 25.11.** v 9 hod. před kostelem – návrat v 17 hod. tamtéž.

Místo: Praha nebo blízké okolí.

Kontakt: Katka Zvánovcová, David Slabý, Marie Markéta Zvánovcová

VEČER HUDBY A POEZIE

ŠÁRECKÝ A DRAGELJEVPI

Obdivovatelé svérázného umění Davida Rejchrtu se 6. listopadu dočkali dalšího večera poezie a hudby. Bravurní provedení obého opět nezklamalo. Program, určený náročným posluchačům, vzdělaným v oblasti hudby, cizích jazyků, filosofie, historie a jiných disciplín, navíc disponujícím dobrým sluchem a postřehem, byl strhující i pro diváky, kterým většina těchto předpokladů chybí. Dramatický výkon a libozvučnost mluveného slova i hudby byly jedinečné.

V promluvě 6. listopadu, která následovala po první části večera, jsme se dozvěděli, co znamená podivný název Šárecký a Drageljevpi: titul – Šárecký a dramaturgie, podtitul – Gellner, Jevtič a Pivo. Dozvěděli jsme se i to, že se nalzáme na předělu mezi částí pořadu demonstrující nespojitost (co spojuje básně Františka Gellnera a Metamorfózy Ivana Jevtiče?) a opakem. I když v promluvě bylo popsáno i to, co bude následovat, nebyli jsme dostatečně připraveni a spojitost nám došla až po návratu domů. Alespoň spojitost i prostému člověku jasná – básně 6. listopad, shodující se s datem pořádání večera a černý listopad se jménem ulice, ve které se koncert konal. Ta vyšší spojitost došla jen tomu, kdo plně zapojil mozek i všechny smysly, a stačil vnímat (jak říká autor) hlubokou a promyšlenou stavbu a ne jen samoučelnou klauniádu. Tomu pak došlo i to, proč se David po odchodu účinkujících vrátil, udeřil na klavír tón, který chyběl k dokončení předtím hrané skladby, a pronesl slabiku „by“, která završila celou kompozici.

RČ

- 5. prosince se od 14,30 hod. koná další z úterních koncertů v kostele ČCE na Vinohradech

Branický komorní soubor pilně nacvičuje každou středu od 19,30 nový program, se kterým pojedje 9. prosince do Stebna.

V Braníku uslyšíme jejich koncert ve středu 13. prosince od 18 hod.

Náš kostel se dostal do listopadového vydání Tučňáka. Je pod 12. soutěžní otázkou o Branické skále i s epigramem Eduarda Světlíka:

Branická skála

Šikmé vrásky šedé skály,
před ní černý kostelík...

Jako by ho namaloval
sám Jaroslav Šetelík.

Pravidelný sborový program

Neděle 9:30

Bohoslužby

první neděle v měsíci jsou rodinné služby Boží;
třetí neděle v měsíci je vysluhována sv. Večeře
Páně

Úterý 17:00 – 19:00

Dorost

Úterý 18:30 – 21:00

Mládež

Středa 18:00 – 19:30

Biblická hodina

Pátek 18:00 – 20:15

Odrost

úřední hodiny faráře

Lud'ka Rejchrt

pondělí a pátek 10,00 – 11,30

středa 17,00 – 18,00

Obsah

Staršovstvo	2
Oznámení	3
Rozhovor s Bohem	4
Rozhovor s člověkem	6
Islám a západní civilizace	7
Ohlédnutí za letními akcemi	8
Tak trochu jiné víkendové akce	9
Turisté	10
Večer hudby a poezie	11
Oznámení a pozvání	11
Sborový program	12
Verš na říjen	12
Obsah	12
Tiráž	12

Verš na listopad

Ten, který seděl na trůnu, řekl: "Hle,
všecko tvořím nové."

Zjevení 21,5

Zdroj: <http://www.dulos.cz/cz/jb/hesl/a/>

BRÁNA

XII. ročník, číslo 11 – listopad 2006

Pro členy a příznivce sboru ČCE Praha – Braník.
Vychází jednou měsíčně kromě prázdnin.

Redaktorka: Růžena Černá

Redakční rada: J. Čierná, A. Drápal, P. Řičan

Grafická úprava: Jakub Čierný

Příspěvky odevzdejte redakci, pokud možno i na
disketě, nebo pošlete mailem na adresu

msecny@volny.cz

Uzávěrka: dnuh pondělí v měsíci.

**Sbor Českobratrské církve evangelické
Modřanská 118, 147 00 Praha 4 – Braník**

tel.: 244 461 037

<http://branik.evangelnet.cz>, branik@evangelnet.cz

číslo účtu: 135027438/0300

Na titulní straně je grafika Václava Lamra